

MALCOLM X KONUŞUYOR

OXFORD UNİON DEPATE

Siyah adamın, kendini korumak için gereken ne ise; onu yapmasını görmek için hiçbir şekilde gönülsüz ya da tereddütlü olmamasının bir sebebi vardır.

Dediğime geldin...

Onu (şiddet uygulamayı), beyaz adam yaptığı zaman iyi; ama siyah adamın (şiddete maruz kaldığında) gıkı çıkmamalı. Ola ki, siyah adam karşılık verirse, **“radikal”** oluyor. Tepki vermeden yerinde oturmalı, canı yanmamalı, şiddete başvurmamalı, düşmanını sevmeli. Sözlü olsun, başka türlü olsun; her çeşit saldırıyı hazzetmek zorunda. Ama herhangi bir şekilde savunursa, nefs-i müdafaaya çalışırsa; o zaman aşırılık yapmış oluyor.(gülüyor)

Hayır, zannediyorum benden önceki konuşmacı tam da sorusunun cevabını alıyor. Benim aşırılığa inanmamın sebebi, entelektüel bir şekilde aşırılıktır; özgürlüğün savunulması için aşırılık, adaletin yerini bulması için aşırılık... Ben tüm kalbimle inanıyorum ki, siyah adam sağlam bir adım attığı gün ve kendi özgürlüğüm elimden alındı mı; kendi özgürlüğümü kazanmak veya bu adaletsizliğe bir çomak sokmak için gereken her yola başvurmakta gayet haklı olduğumun farkına vardığımda (bu davasında) yalnız başımıza kalacağımızı düşünmüyorum.

Ben 22 milyon siyaha karşı, 160 milyon beyazın yaşadığı bir Amerika’da yaşıyorum. Siyah adamın, kendini korumak için gereken ne ise onu yapmasını görmek için hiçbir şekilde gönülsüz ya da tereddütlü olmamasının bir sebebi de gerçekten inanıyorum ki, bunu becerdikleri gün birçok beyaz, onlara (siyahlara) saygı duyacak. Ve şu ana kadar siyahların benimsedikleri **“düşmanımı ölümüne sev”** gibi karakersiz bir yaklaşımla kazandıkları beyaz sayısı (bu dik duruşları ile) daha fazla olacaktır. Eğer ben (siyahların zulme karşı dik durma hakkına sahip oldukları konusunda) yanlış isem; o zaman sen, ırkçısın (arkadaş)

Daha önce de söylediğim gibi:

- **Ben, bir Müslümanım.**
- **Ben, İslam dinine inanıyorum.**
- **Allah (c.c.)’a inanıyorum.**
- **H.z. Muhammed (S.A.V.)’e inanıyorum.**
- **Tüm peygamberlere inanıyorum.**
- **Oruç tutmaya, namaz kılmaya, zekat vermeye ve Müslüman olmak için inanılması gereken ne varsa, inanıyorum.**

Nisan’da Mekke’ye Hacc için gitme ve Eylül’de geri dönme bahtiyarlığımı yaşadım; dini görevlerimi yerine getirmeye çalışmak için.

Ama bu dine inanmakla beraber, şunu vurgulamak istiyorum ki; ben, aynı zamanda Amerikalı bir zenciyim. Ve öyle bir toplumda yaşıyorum ki, bu toplumun sosyal düzeni, siyah adamın köleleştirilmesine dayanmakta ve ekonomisi de yine siyah adamın köleleştirilmesine dayanmaktadır. Öyle bir toplum ki, 1964’te kurnaz, aldaticı, düzenbaz bir yönetimle diğer ülkelerin **“Amerika evini temizliyor”** diye düşünmelerini sağlamış; ama gele gelelim ki, 1954’te, 1924’te ve 1984’te olan şeylerin aynısı, 1964’te de başımıza geliyor.

1964’te sorunlarımızı çözmesi gereken o “vatandaşlık hakları tasarısı” dedikleri şeyle geldiler; ama tasarı geçtikten sonra, 3 tane vatandaşlık hakları çalışanı acımasızca öldürüldü. Ve FBI’nın başındakiler, kimin yaptığını bildiklerini itiraf ettiler. Onlar, o zamandan beri ne olduysa bildiler: ama hiçbir şey de yapmadılar. Vatandaşlık Hakları Tasarısı hayalleri suya düştü. Ne kadar tasarı geçerse geçsin, benim memleketim olan bu ülkedeki siyah insanlar, bizim hayatımız hala beş para etmiyor. Hükümet siyah adama gelince hayatı ve mülkü korumak için gerekeni yapmaktan aciz olduğunu ya da bunu yapmaya gönülsüz olduğunu gösterdi. Bu sebeple benim savunduğum şey şu: Ne zaman ki, bir insan şu sonuca

varırsa, destekledikleri hükümet kendi hayat ve mallarımızı korumak için isteksiz ya da beceriksiz olduğunu gösteriyor. Çünkü biz, yanlış deri rengine sahibiz. Biz, insan değiliz; ta ki, biz kendimiz bir araya gelir, hayatımız ve mallarımızın emniyette olduğunu görene kadar ne, nasıl, ne zaman gerekiyorsa onu yapana kadar (biz insan değiliz). Ve bu mecliste de (benimle) aynı konumda -veya aynı şartlar altında demeliyim- bulunup ta aynı şeyi yapmayı reddedecek birinin bulunduğunu hiç zannetmiyorum.

Bu meselede haklı olduğumu görmeniz açısından, bir adım daha gidelim. Ve dediğim gibi ben (bir Müslüman olarak) konuşmuyorum; Amerikalı bir siyah adam olarak konuşuyorum ki, bu toplum ırkçı bir toplumdur. Siz ne kadar demokrasi hakkında konuşmalar duysanız da. O (Amerika) bir Güney Afrika kadar veya bir Portekiz kadar ırkçıdır. Güney Afrika ile Amerika'nın arasındaki tek fark; Güney Afrika ayrımcılığın vaazını veriyor ve ayrımcılığı da uyguluyor. Amerika, birleşmeyi vaaz ediyor; ama ayrımcılığı uyguluyor, tek fark bu. Dedikleri şeyi yapmıyorlar veya Güney Afrika, dediği şeyi uyguluyor; yanlış olsa bile. Nerde durduğunu bilmeme müsaade eden adama, bir melek gibi gelip; ama bir şeytandan farkı olmayan adamdan daha fazla saygı duyarım.

Amerika'nın sahip olduğu hükümet sistemi, komedilerden oluşmaktadır. Ülkeyi yöneten 16 tane senatörlük komedisi var ve 12 tane de senato komedisi var. 16 tane senatörlük komedisinin 12'si, güneyli ırkçıların ellerinde. İnsana hiçbir şekilde değer vermeyen adamların ellerinde; Ve siyah adamın, kendi sahip oldukları makamlara asla gelememesini görmek için ellerinden geleni yapan adamların...

Bu adamların o bölgelerde bu güce sahip olmalarının sebebi; Amerika'nın kıdem (yaşı büyük olanın görev alması) sistemine sahip olmalarındandır. Bu kıdeme sahip adamların orada kök salmalarının sebebi de; bu adamların yaşadığı yerdeki siyah insanlar oy kullanamıyor. İşte sırf siyah adamlar oy hakkından mahrum edildikleri içindir ki, bu adamların hükümette böyle bir tesire sahip olmalarını mümkün kılan bu güce talip olmalarını sağlamıştır ki, bu güç onların entelektüel siyasi kabiliyetlerinin ve hatta temsil ettikleri bölge halkının sayısının ötesindedir. Bundan dolayı federal hükümet ne derse desin bu ülkede, federal hükümetin gücü, bu komitelerde gizlidir. Ve ne zaman ki, bir siyah adam veya siyah adamın menfaatine bir yasa söz konusu olsun: bir de bakıyoruz, işte bu komitelere takılmış. Ve adamlar komiteden bir şey geçirse bile kanun haline gelene kadar, üzerinde öyle oynanıyor ki, resmi kanun haline geldiğinde, uygulanacak bir kanun olmaktan çıkmış oluyor.

Bir başka örnek de, 1954'te getirilmiş "ayrımcılık" kararıdır. Bu, bir kanun ve bu kanunu New York, Boston, Cleaver, Chicago veya kuzey şehirlerinden birinde yürürlüğe koyamadılar. Ve benim görüşüm şöyle: Senin, demokrasiye sahip olması gereken bir ülken var. "**Hür adamın toprağı, yiğidin harman olduğu yer**" olması gereken (bir ülken var). Ve çok uluslu ve medeni bölgelerinde bile siyah adamın yararına olan kanunları uygulamaktan aciz kalıyorsa; uygulanamayacak bir kanun olan vatandaşlık haklarını da geçirseler, bize ne faydası olacak ki! Bu sebeple benim görüşüm; hilebaz, aldaticı, ırkçı bir toplumla karşı karşıya geldik ve bir değişim meydana getirebilmemizin tek yolu, onların anladıkları dilden konuşmaktır:

Irkçı, yumuşak bir dilden asla anlamaz!

Irkçı, şiddete başvurmeyen bir dilden asla anlamaz!

400 yıl boyunca bizimle, kendi dilinde konuştu. Onun gaddarlığının kurbanı olan bizdik. Vücudumuzdan et koparan köpeklerine maruz kalan bizlerdik. O da sırf, "**bahar mahkemesi kararı**" dedikleri şeyi uygulamaya koymaları için protesto etmemizdir. Sırtımızdaki elbiselerimizi yırtıp atacak kadar kuvvetli su panzerleri tutulan bizlerdik. Bunu kendi gözünüzle gördünüz. Sırf, o kanun dedikleri şeyi uygulamaya koysunlar diye gösteri yaptığımız için. Bu ülke kendi kanununu, adamın cildinin rengi siyah olduğu için

uygulamıyorsa; o zaman ben derim ki, bu adamlar (siyahlar) hükümetin kendilerine veremediği adaleti, kendileri elde etmek için her çeşit yöntemle başvurmakta haklıdır.

Haksız bir aşırılığı hiçbir şekilde savunmuyorum; ama bir adamın, insanın özgürlüğünü savunmak adına, aşırıya gitmesinin zorbalık olduğuna inanmıyorum. Ve insanlara adalet temin etmek konusunda, yumuşak olan adam için de derim ki; o, bir günahkardır!

Toparlamak gerekirse; aslında Amerika'nın kendisi aşırılık konusunda en isabetli örneklerden biridir. Tarihi okuduğunuzda bunu görürsünüz. Veya Patrich Henry'i (okuduğunuzda); **“Özgürlük; ya da ölüm”** demiştir. Bu, aşırıdır; çok aşırı (!)

İnsanın gönlünde, kara talihimizin hakaret ve oklarıyla çile çekmek; kutsal olsun ya da olmasın, ılımlılık... Ya da sorumluluk almak... Felaket dalgalarına, karşı koymak; muhalefet ederek, bu kötülükler son vermek... Ben de bunu (sorumluluk alıp, kötülüğe karşı koymayı) takdir ederim; ılımlılığı değil... Eğer sorumluluk alırsanız, galip gelirsiniz; ama boş boş oturur, güce sahip olanın kendiliğinden değişmesini beklerseniz, daha çok beklersiniz.

Bence bu genç nesil, beyaz-siyah-kahverengi; her ne ise siz, bir radikallik (aşırılık) döneminde yaşıyorsunuz, bir devrim döneminde... Değişmesi gereken bir dönemde... Gücü ellerinde tutan insanlar, onu istismar ettiler ve şimdi değişmek zorundalar. Ve daha güzel bir düzen kurulmalıdır; Ve böyle bir düzenin kurulması da ancak radikal bir yöntemle mümkündür.

Ve hangi renkten olursanız olun, bu rezil durumu değiştirmek isteyen herkesin yanında yer alacağım.

Teşekkür ederim.

http://www.islamvehayat.com/10563_malcolm-x-in-oxford-daki-meshur-konusmasi-video.html#.VOnmHCch8z8.facebook